

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. 13.

REDACTEUREN:

C. TELLEGEN, W. F. A. RÖELL, G. B. V. D. WERFHORST, J. H. V. ROSSEM,
H. S. V. LENNEP, H. R. BEUKELMAN, C. WOLTERBEEK, F. ZWEERTS.
MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF v. D. LEUR.
DOOR DE C. C. VOOR STUDIEBELANGEN BENOEMDE VERTEGENWOORDIGER: A. J. STARING.

Vrijdag

12 Jan. '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is /3,50, bij vooruitbetaling /3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W. W.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Uit de Redactie getreden:

J. W. DE MAREES VAN SWINDEREN.

Tot de Redactie toegetroten:

C. WOLTERBEEK en F. ZWEERTS.

Inhoud.

Ingezonden.

Over de opneming van den heer H. R. Beukelman in de Redactie van het S. W., door G. M.
Antwoord aan den heer G. M.

Uit de Delftsche wereld.

Aan den heer E. Hijmans Jr., door H. van Gelder.
Aan den heer E. Hijmans Jr., door G. K.
Naar aanleiding van de polemiek tusschen de heer E. Hijmans en de dames H. van Gelder en S. R.

Studentenpers.

Studenten Weekblad en Minerva.

Gedachten en gedichten.

De Zee, door Eno Baek.
Tragi-comedie, door O. M.

Delftsch Studenten-Corps.

Aan den heer X, door H. G. Nolen.
Vrije Studie.
Delftsche Studenten-Almanak voor 1912, door A. de J.
Weekverslag.
Herinnering Proffenkroegjool Almanak.

Wetenschap en wijsheid.

Over Vrouwen-Emancipatie, door E. Hijmans Jr.

Studiebelangen.

Vergadering der Scheikundige Faculteit op 22 Dec. j.l. in verband met het aftreden van Prof. Dr. G. van Iterson Jr.
Namaak-Ingénieurs.

Vereenigingsleven.

Delftsche Stud. Astromische Vereeniging, door F. Stokhuyzen.

Uit de pers.

Studentenzeden.

Kunst.

Rotterdamsche Kunstkring, door J. v. R.

Feuilleton.

Flirtation, door W. H. de B.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Lijst van Vergaderingen.

Technische Hoogeschool.

Agenda.

Ingezonden Stukken.

Over de opneming van den heer
H. R. Beukelman in de Redactie van het S. W.

De heer H. R. Beukelman schreef in het vorige S. W.-nummer dat zich buiten het D. S. C. een streven heeft geopenbaard om „vooral ook deel te hebben in de taak om de zoo verschillende stroomingen in de studentenwereld tot overeenstemming en eenheid te brengen”. Een eind verder las ik dat hij daartoe een beroep doet op de steun van de Bondsleden.

Dezen, als niet-corpsleden, zijn echter onbekend met de stroomingen die in het D. S. C. bestaan en kunnen dus nooit volgens mijne meening deze stroomingen in eenige overeenstemming brengen met stroomingen buiten het D. S. C. of omgekeerd. Te meer nog daar de voornaamste stroomingen die in het D. S. C. bestaan zich zelden geuit hebben in het S. W., omdat personen die buiten het corps staan niets te maken hebben met wat in het corps geschiedt. Bovendien is in het corps in het geheel niet een overheerschende strooming die tot eenheid in de studentenmaatschappij wil geraken om de eenvoudige reden dat men *alleen in het corps het studentenleven vindt dat bloeit en tot uiting komt*. Daarom zal het corps zich nooit bemoeien met stroomingen in de studentenwereld buiten het corps. Hieruit volgt, wat de heer H. R. B. niet moet vergeten, dat het corps nooit zal dulden dat iemand buiten het corps zich gaat bemoeien met stroomingen in het corps.

Het is mij onbegrijpelijk hoe de heer B. die eerst lid is geweest van een sub-redactie van de Alma-Mater, welke te velde trekt tegen corpsinstellingen, afgeeft op den voor haar onbekenden groentijd en beweert dat in het corps geld-protserij en standgedoe hoogtij viert, nu zitting neemt in de S. W.-redactie waarin ook corpsleden zitten. Dit zitting nemen is geschied onder het motto: dat het S. W. het blad zal worden om te strijden voor de eenheid in de studentenmaatschappij voor zoover Delft betreft. Dit zitting nemen noem ik van „zeer tendentieuze aard.”

Wat de Redactie betreft, zij heeft de fout begaan den heer H. R. B. te vragen, hoewel zij vooraf kon weten dat het meerendeel der abonné's zich totaal niet konden vereenigen met het streven van genoemden heer.

Nu nog iets over de stukken die in het S. W. geplaatst worden. Stukken die betrekking hebben op hetgeen gebeurt buiten de sfeer van een groep abonné's kunnen onmogelijk eenige belangstelling wekken bij die abonné's, omdat zij die gebeurtenissen niet mee gemaakt hebben.

De Redactie is dus wel genoodzaakt stukken op te nemen van algemeene strekking, wil zij dat alle abonné's er iets aan hebben. Hieruit volgt dat het S. W. een blad zal worden waarin nimmer iets te vinden zal zijn omtrent den bloei en de prestaties der corpsvereenigingen en gezelschappen, de meeningen der leden van het D. S. C. over corpstoestanden, de humor, het proza en de poëzie der leden en de emoties die verbonden zijn aan de heerlijke feesten die in het D. S. C. gevierd worden.

Want dat staat vast dat alleen *het studentenleven* in het corps bestaat. Daarom zou ik de Redactie willen toeroepen: Sla een anderen weg in, maak het S. W. tot orgaan waarin het D. S. C. zich in werkelijkheid zal uiten, want dan eerst zal het S. W. gaan bloeien!

Den heer H. R. B., als redacteur, zou ik willen toeroepen keer terug naar uw Alma-Mater want de S. W.-redactie is niet het lichaam om te strijden voor de eenheid in de studentenmaatschappij.

G. M.

Antwoord aan den heer G. M.

Verheugd over het feit, dat onder hen, die de in het laatste jaar ingeslagen weg niet goedkeuren, er één is geweest, die zijn grieven openbaar heeft gemaakt, willen wij den heer G. M. aan de hand van zijn stuk beantwoorden.

De heer G. M. vangt aan met een theorie over stroomingen in de studentenwereld, die wij in geen deele onderschrijven. De verschillende groepen der Delftenaren zijn elkander

vólstrekt vreemd, zijn geheel onbekend met elkanders doen en laten, elkanders wenschen en streven . . . zegt de heer G. M. zeer terecht, maar niet aldus zijn gevolgtrekking, dat zij elkander niet kunnen en mogen beïnvloeden. Door het weekblad juist wordt het mogelijk dat elkander vreemd zijn op te heffen, de groepen in contact te brengen en met het weekblad willen wij daarnaar ernstig pogen.

Dat er in het corps geen ernstig streven tot eenheid is, wij weten en beseffen zulks maar al te goed. Er is geen bewijs noodig, om aan te toonen, hoe groot de lauwe massa op het oogenblik in het D. S. C. is, hoe groot het aantal onverschilligen, dat alles koud laat. En zoolang die toestand bestendig blijft is er van geen enkel ernstig uitgesproken streven in welke richting ook sprake, ook niet in de geest van den heer G. M.

Dat het corps zich niet bemoeien zal met stroomingen buiten het corps is eenvoudig onzin; het corps zal wel steeds, nu meer dan minder, zijn positie in Delft trachten te versterken en handhaven en moet daarbij noodzakelijk met de door u zoo verwaarloosde richtingen rekening houden.

En dan treedt de heer G. M. op als boeman. Het corps zal niet dulden enz. . . . Wij zouden de heer G. M. kunnen vragen, om dit bij stemming te doen uitmaken. Echter kunnen wij hen geruststellen, de heer H. R. B. is niet van zins een corpsbestrijding te voeren.¹⁾ Daarbij stelt de meerderheid der redactie (op dit punt wijkt de meening van enkele redactieleden van de hier uitgesprokene af) er prijs op te verklaren, dat zij elk Delftsch student het recht toekent om critiek op het D. S. C. uit te oefenen. En wij zijn overtuigd, dat het corps dien critiek niet vreest. Natuurlijk moet hier niet uit gedistilleerd worden, dat wij een niet-corpslid het recht zouden toekennen zich te mengen in huishoudelijke zaken en onderlinge kwesties in het D. S. C.

Verder beweert de heer G. M. dat het meerendeel der abonné's zich niet kan vereenigen met de richting nu ingeslagen; wij zijn zoo vrij het omgekeerde te gelooven.

Wij begrijpen den wensch van den heer G. M. volkomen en wat meer zegt, wij gevoelen veel voor zijn denkbeeld.

Het S.-W. als wekelijksche afspiegeling van de jolijt, het leven en streven in den intiemen corpskring. Naast de ernstige discussie, de litterairische ontboezeming, de mop van de bittertafel, de vuile wasch van de week (zie de heer van Gennep in Minerva), het zou schoon zijn!

Zeer zeker maar het corps zou dan ook in zijn eigen kringetje rondraaien. Wij achten voor het heil van het corps, voor het heil van de geheele Delftsche wereld, voor het heil ook van de zoovelen, die het corps brutoweg links laat liggen beter dat het S. W. wat verder ziet dan het corps in zijn huidig stadium, wat ruimere kring beslaat. De redactie van het weekblad decreeteert echter niet van bovenaf: „er zij eenheid in de Delftsche wereld”. Maar

¹⁾ Zulks was ook niet zijn hoofddoel in de Alma Mater, bestrijding van corpsinstellingen en dergelijke gaan dan van de hoofdredactie uit. Het is de heer G. M. niet euvel te duiden, dat hij dat onderscheid niet heeft begrepen; het doel en de werking van de Alma Mater is door het vele geschrijf daarover zeker niet in duidelijker licht getreden.

Feuilleton.

Flirtation.

Es ist eine alte Geschichte . . .

Paul had het wel zien aankomen. Eerst de vluchtige kennismaking op de dansclub en nu die ontmoeting op 't Mengelberg-concert. Hij had 't te pakken, vrééselijk te pakken, zat er tot over z'n ooren in.

Maar mooi wás ze, al had ze nog zoo'n burgerlijke naam en al noemden de vrienden haar plagend „de Stoomwals”. 't Kon 'm allemaal niets schelen, wat ze zeiden. Had hij haar niet knus naar huis mogen brengen, dien eersten avond? En had Jan, die er toen zoo'n beetje voor spek en boonen bijliep, naderhand in Victoria niet gevraagd: „Hé, kende je die juffrouw Jansen van vroeger?”

't Was toen 'n heele toer geweest om Jan, die flauw had doorgeplagd, te overtuigen, dat er niets wás tusschen hen beiden; dat ze eenvoudig elkaar ontdekt hadden, te midden van de conventionele praatjes der anderen over de warmte van de zaal, als menschen, die van andere dingen vol waren en verlangend zich uit te spreken over hun kunstidealen en levens-bekijk.

O, de stille vertrouwlijkheid, die daar als vanzelf tus-

reeds van het feit zelve der zoo ruim mogelijke openstelling harer kolommen verwacht zij, het moge aanvankelijk gering zijn, invloed ten goede.

Hiermede zij ons standpunt voldoende uiteengezet.²⁾ Nog willen wij er op wijzen hoe dwaas de eisch van den heer G. M. is dat *alle* stukken voor *alle* lezers bestemd en door *allen* begrepen moeten worden. Zelfs in het blad door hem gedacht, zou voor velen veel onbegrijpelijk zijn. Daarbij willen wij er tevens nadrukkelijk op wijzen dat het S. W. als immer zijn kolommen openstelt voor „de humor, het proza en de poezie, verbonden aan de heerlijke feesten, die in het D. S. C. gevierd worden. Wij willen er nog bijvoegen voor de behandeling van alle ernstige corpszaken, zooals tot op heden. Men vreeze toch niet dat weinigje meerdere openbaarheid, hetgeen gemakkelijk is op te blazen tot een ontzaggelijke belemmering, terwijl men vergeet dat alles wat in druk gebracht wordt, ook in het Corpsblad van de heer G. M., aan de openbaarheid is prijsgegeven.

De heer G. M. vergeve ons ons idealisme. Wij willen eer wat ruimere blik slaan in het Delftsche studentenleven, wij willen ook zien wat er naast „het studentenleven waarvan vaststaat dat het alleen in het corps bestaat” is en wat wij als bevoorrechten onder de Delvenaren aan dit alles kunnen verbeteren.

REDACTIE.

²⁾ Hoewel zulks deze uiteenzetting niet overbodig maakt, willen wij opmerken dat reeds vroeger de Redactie ook over niet-corpsleden was uitgebreid.

Uit de Delftsche wereld.

Aan den Heer E. Hijmans Jr.

Nog even wil ik antwoorden op uw schrijven van den 21sten Dec., waarin U ons *polemisch gesputter* uws inziens „ontijdig” als bewijs beschouwt voor „het intellectueel weinig hooge peil der meisjeswereld in Delft”. Dit is geheel ongemotiveerd.

Uw kwetsend oordeel over de Delftsche meisjesstudenten was genoeg uitgesponnen in uw *inleiding* om daarop reeds te kunnen antwoorden. Indien U stukjes als de onze had willen vermijden, had U in uw *inleiding* geen aanleiding daartoe moeten geven en U minder heftig uitdrukken.

H. VAN GELDER.

Aan den Heer E. Hijmans Jr.

Naar aanleiding van uw stuk in het laatste S. W. wilde ik nog even het volgende schrijven.

De fout ligt n.l. bij u, door een artikel, waar zooveel werken voor noodig is geweest met een dergelijke *inleiding* zooveel nadeel toe te brengen. Indien men als *feministe*

schen hen gegroeid was, toen ze uitrustten van hun eersten dans in het kleine, smaakvol ingerichte salon, samen op de gemakkelijke canapé. Grappig, zooals ze de dingen eender zagen, elkaar telkens in de rede vielen om een opmerking te maken, die de ander juist had willen plaatsen. Grappig ook, zooals ze soms als vanzelf het stijve U hadden laten varen en als oude bekenden spraken over de intiemenste dingen van hun leven. —

Plotseling waren ze in hun samenzijn gestoord door het afroepen van den volgenden dans, een Lanciers. Lachend had hij haar arm genomen en haar teruggevoerd in de volle zaal. Maar onmiddellijk na den afloop hadden ze de intimiteit van het kleine salon weer opgezocht en doorgepraat over hun onderwerp van straks, zijn zieke moeder, die altijd moest liggen en haar broer, die juist naar Indië was vertrokken. — En toen de kleine, beweeglijke dansmeester een wals afriep, had Paul haar vragend aangekeken. Maar zij, nu opeens de kokette bakvisch, had gelachen en geroepen: „Nee, dat kán niet, dat zou angstig worden”. Even had 't hem teleurgesteld, maar hij voelde toch zelf ook wel, dat het niet ging; gelukkig voor beiden verscheen Ru op dit kritieke moment en wrong zijn griezellig-lang lijf in een smeekende buiging. Paul bleef achter, want hij had geen lust om met een andere te dansen en zich dan toch te vertoonen leek hem lomp, nu de dames in de meerderheid waren.

had willen antwoorden, had men het geheele artikel moeten afwachten. Waar echter in de inleiding de Delftsche meisjesstudenten zoo heftig worden aangevallen, kan men als *Delftsch meisjesstudente* daar direct op antwoorden. Ik begrijp echter niet, waarom de toorn daarin zoo vijandig en heftig moest zijn, dit zal zeker niet de sympathie voor uw schrijven in het S. W. en voor het zelf meewerken in het S. W. bij de meisjesstudenten opwekken.

G. K.

Naar aanleiding van de polemiek tusschen de heer E. Hijmans en de dames H. van Gelder en S. R.

In het laatste weekblad voor de Kerstweek werd een repliek van de heer E. Hijmans opgenomen, als antwoord op de door een tweetal dames gedane aanvallen op de inleiding van zijn artikel over Feminisme.

De Redactie betreurt dit stuk te hebben opgenomen zonder vooraf den schrijver te hebben verzocht enkele zinsneden te wijzigen, welke volgens haar oordeel beslist grievend voor de damesstudenten moesten zijn.

Ook meent zij dat het schrijven der dames geen ontijdige polemiek was — in welk geval zij het natuurlijk niet zou hebben opgenomen —; omdat in de inleiding er niet voldoende op was gewezen, dat zij niet los van het artikel stond.

REDACTIE.

Beleefdelijk door de Redactie tijdig ingelicht omtrent het verschijnen van bovenstaande mededeeling wensch ik het volgende eraan toe te voegen.

Indien tegen speciale uitdrukking door mij gebezigd, bezwaar gemaakt wordt, ben ik bereid deze terug te nemen.

Nogmaals wensch ik er echter op te wijzen, dat ik de hoofdbedoeling, van mijn repliek „het afkaveeren” (in den volsten zin van het woord) *van polemiek op dit moment* — handhaaf. Ik heb een zuiver critische inleiding aan het hoofd van mijn artikel geplaatst. Daarna volgt een behandeling van algemeene verschijnselen waaruit ik — positieve — slot-conclusies trekken zal, die op het *zelfde* gebied vallen als de inleiding. Ik herhaal dus — indien zij dit willen in zachteren vorm — mijn verzoek aan de dames om met discussie hierop te wachten.

E. HIJMANS JR.

Studenten-Pers.

Studenten Weekblad en Minerva.

Naar aanleiding van het in het vorig nummer van dit blad voorkomende artikel betreffende het A. N. S. W. Minerva, zou haar hoofdredactie gaarne eenige opmerkingen maken. De S.-W.-redactie verweet ons n.l. in voorgenoemd opstel, dat wij tegen haar blad een vijandige houding hadden

Achterover geleund in een easy chair kon hij juist onder de portières dóór de zaal inzien, die nu weer vol dansende paren was. Maar hij had slechts oogen voor Théra en zag hoe haar gracielijk lichaam zich wendde en keerde in rhythmisch bewegen, terwijl Ru onhandig om haar heen sprong. Dan volgde een schrikkelwals en Paul vóelde, hoe Théra op hem afkwam. Maar ze was moe, zei ze, en wilde liever blijven zitten.

Ze praatten even over Ru. „Nog zoo'n kind” vond Théra en Paul vroeg zich af wat ze wel van hem zou gezegd hebben. Toen kwam 't op litteratuur en Paul vertelde haar, hoe Teirlinck hem een ontdekking was geweest en hoe zeer hij diens prachtige stoere Vlaamsch bewonderde. „Leest u veel?” vroeg hij. „Heel wat minder dan ik zou willen” was het antwoord „ik heb er zoo weinig tijd voor”. „Geen tijd?” vroeg Paul. „Waarmee hebt u 't dan wel zoo druk?” En toen had ze gelachen den vrolijksten lach die Paul ooit gehoord had. „Dat raadt u in geen tien keer” had ze gezegd „ik ben nog maar een schoolkind, al zit ik in de 5de klas van de meisjes-H. B. S.” „'n Schoolkind, stotterde Paul, met *huiswerk, strafregels, inktmoppen* en al wat daaraan annex is. Maar dat is misdadig, dat is eenvoudig niet te gelooven!”

Donnerwetter, wat 'n ontdekking. Wie zou in dit groote, volwassen meisje met haar vormen van vrouw en haar gevestigde opinies een schoolkind vermoed hebben! Maar nu ze 't was, vond hij 't toch eigenlijk wel grappig, dacht aan

aangenomen en door plaatselijk Delftsch nieuws en een rubriek „Uit de Pers” het S.-W. trachtten te verdringen; zij beriep zich daartoe op in Minerva verschenen artikelen van onze hand. Wij stellen er prijs op te verklaren, dat wij met dergelijke vijandige gevoelens niet bezielde zijn, dat alleen ons streven is, ons blad tot een waarlijk Algemeen Nederlandsch Studentenweekblad te maken. Hiertoe dienen ook de plaatselijke rubrieken en „Uit de Pers”; in de eerste hopen wij het voornaamste te vermelden, van wat aan elke academie gebeurt, — waarbij natuurlijk in uitgebreidheid en bijzonderheden niet met de plaatselijke bladen kan worden geconcurrereerd — de laatste zal een overzicht trachten te geven van de belangrijkste artikelen van algemeen studentenbelang in de groote zoowel als de studentenpers verschenen. Dit geschiedt — wat de studentenpers betreft — opdat ook de studenten in andere steden dan die waar een dergelijk artikel verscheen, hiervan kennis kunnen nemen. Ook het S.-W. heeft een dergelijke rubriek.

Mochten onze vorige opstellen wellicht aanleiding geven tot de meening als zouden wij de plaatselijke organen wenschen te bestrijden, wij hopen, dat na deze uitdrukkelijke verklaringen onzerzijds aan onze goede bedoelingen niet langer zal worden getwijfeld.

De Hoofdredactie van het A. N. S. W.
„Minerva”.

ONDERSCHRIFT.

Deze nadere uiteenzetting van de Hoofdredactie van Minerva lazen wij met genoegen. Werkelijk hebben wij uit de vorige artikelen in Minerva iets anders *moeten* lezen — het *stond* er nu eenmaal anders — dan nu blijkt de bedoeling daarbij te zijn geweest.

RED.

Gedachten en Gedichten.

De Zee.

De zee ligt gansch verlaten nu en wijd,
En spiegelt in het wiss'lend en bewogen
Voortdeinend vlak der ongemeten hoogten
En ijlen hemel, die zich breed uit breidt,

In wijd verbleekend blauwe luchte bogen
Ver over al der zeeën oneindigheid,
Waarin de eeuwig felle sterke strijd
Der zwellend stoere golven lijkt gelogen.

En als de zee is ook het breede leven,
Waarvan wij menschen steeds de kleinheid zien
En waar er velen snikkend moesten sneven,

Door felle kleinheid in het aard'sche woelen,
Maar hun, die 't in zijn grootheid zagen, dien,
Was 't heerlijk in het leven zich te voelen.

Delft, Jan. 1912.

ENO BAEK.

z'n zusje van zeventien, dat in de 4de klas van 'n jongens-H. B. S. zat. —

Even was er een stilte tusschen hen geweest; maar nu hij 't feit in zich had opgenomen vroeg hij door en hoorde, dat ze dien zomer eindexamen wou doen en dan gaan studeeren, liefst voor dokter. Paul had sarcastisch gelachen en gevraagd: „Kent u andere studeerende meisjes?” Want 't leek hem een *te* groot contrast, dit mooie weeldekend in een milieu van meisjesstudenten, zooals hij die kende. Maar haar enthousiasme had hem overweldigd en hij geloofde nu, dat ze 't worden kon en zou, als ze haar eindexamen had. —

Maar weer was daar een dans afgeroepen en Paul sprak haar niet meer, tot ze zich aankleedde om te vertrekken en Jan en hij zich gereed maakten om haar naar huis te geleiden. Buiten was, ook al door de aanwezigheid van een derde, *die* intieme toon van hun gesprek gebroken en toen Paul vroeg: „Wel, en hoe laat moet u nou morgen naar school?” was ze plotseling aangetast in haar trots van uitgaand jongmeisje, en ook uit schaamte tegenover Jan, die niet wist van haar schoolkind-zijn, zei ze hartstochtelijk. „Bah, u is kinderachtig!” Maar Paul had doorgepraat en gevraagd, waar haar school was en toen ze begreep dat er toch ook belangstelling door de flauwe plagerij heenschmerde, was ze weer vrolijk geworden en had Paul uitgelachen omdat hij het groote huis op de Lange Voorhout eerst voorbij liep. Paul had bij 't afscheid aanvechtingen om haar in zijn

Tragi-comedie.

Urenlang had zij staan wachten
bij de halte van de tram
al dien tijd met haar gedachten
zielig tobbed over hem:
„'t Was toch duid'lijk afgesproken
hij moest komen met deez' lijn.
Had hij weer zijn woord gebroken?
Neen, dat kón, dat kón niet zijn”.

Telkens als er weer een wagen
om de hoek der straat verscheen
en zoo suizend aan kwam jagen
en dah zoemend weer verdween,
week die donkere gestalte
schuw voor 't schelle licht opzij.
't Was wel vreemd maar deze halte
reden alle trams voorbij.

Ondertusschen zat hij binnen
in een soort van societeit
en vertelde aan z'n vrienden
juist een schuine aardigheid.
Over 't tafeltje gebogen,
roerend in zijn glas cognac,
met een glinst'ring in z'n oogen
zoo vertelde hij zijn bak.

En zijn vrienden lachten, lachten,
om die mooie mop van hem.
En het meisje wachtte, wachtte,
op de allerlaatste tram.

O. M.

Delftsch Studenten-Corps.

Aan den Heer X.

In Uw artikel „Het Lustrum aan den horizon II”, hebt U een bewering geuit, die zoo volkomen onwaar is, dat ik niet na mag laten daartegen op te komen.

U hebt nl. gezegd, dat: „door het drijven van eenen Oud-senator, de Senaat enz.”

Ik deel U hierbij mede, dat het initiatief tot deze wetswijziging geheel van den Senaat zelf is uitgegaan, dat een dergelijke wijziging mijzelf reeds wenschelijk toescheen voordat ik nog in den Senaat zitting had, dat van een „drijven” van welken oud-senator ook, geen kwestie is geweest, aangezien de waarschijnlijk door U bedoelde persoon slechts zijn instemming heeft betuigd met de door den Senaat voorgestelde bepaling.

De motieven, die ons tot deze wijziging hebben geleid, hadt U in de uitvoerige toelichting kunnen vinden, terwijl tevens de gelegenheid voor U openstond, de, geheel volgens

armen te nemen en héél zacht een nachtzoen te geven maar gelukkig weerhield Jan's aanwezigheid hem van een dergelijke spontaniteit. Er werden handen gedrukt en even later was de zware deur achter haar dichtgevallen. —

Maar nu vanavond het Mengelberg-concert. Paul was na een copieus diner te laat binnengekomen en daar waarachtig vier rijen achter hem, daar zat ze, Théra, naast een jong-mensch. Mon Dieu, wie zou dat zijn? Haar eenige broer was in Indië, had ze hem toch gezegd. Paul hoorde niet veel van de symphonie. Al zijn hoop was nu op de pauze gevestigd, die gelukkig niet lang op zich wachten liet. Maar Paul leek het een eeuwigheid en hij had de menschen die den dirigent telkens terug riepen, wel willen vermoorden.

En nu zag hij haar met den jongen man de zaal uitgaan en de trap op naar de Foyer. Een oude dame hield hem staande; 't was een vriendin van zijn ouders en zij vroeg met moordende langzaamheid naar de laatste berichten van huis. Paul ratelde die af en verdween na een vlugge buiging. Maar nu was hij Théra kwijtgeraakt. Of neen, jawel, daar stond ze, met den jongen man en nog een ander meisje van hun dansclub. In zijn haast om haar te bereiken liep hij haast drie thee-lebberende juffrouwen omver.

Eindelijk was hij er, en hijgend van inspanning stak hij haar zijn hand toe.

„Toch nog gevonden!” riep hij triomfantelijk en zijn oogen straalden van niet in te houden vreugde. En weer hadden

de wet aangekondigde Corpsvergadering bij te wonen. Ik ben dan ook geenszins van plan daarover met U nu nog te discussieeren.

Ik wil U echter nog aanraden, in eventueele volgende gevallen, U van de zaken op de hoogte te stellen, voordat U in een ongeteekend stuk tegen mij, met namen genoemde personen insinueert.

H. G. NOLEN.

Vrije Studie.

Over een maand ongeveer, den 6^{den} en 7^{den} Februari 1912 hoopt Vrije Studie haar vijftigjarig bestaan te herdenken met een tweedaagsch feest.

Het programma van den eersten dag is nog niet geheel vastgesteld; voor den avond van den tweeden feestdag heeft het Bestuur uitgenoodigd den heer Leroux uit Parijs, een redenaar, die zich op velerlei gebied van kunst en wetenschap heeft onderscheiden, een wereldreiziger daarenboven en tevens politicus, wien deskundigen een groote toekomst voorspellen en die het reeds bracht tot „deputé” en tot candidaat voor het presidentschap.

Het Bestuur stelt zich overigens voor na afloop der lezing een bal te houden. Omdat de gezellige inrichting van de zaal (met cosy-corners enz.) doelmatige versiering en deugdelijke temperamentvolle muziek aanzienlijke financiële kosten met zich medebrengen, gaat het genoemde voorstel gepaard met het heffen van een H. O. van f 2.

Alvorens een algemeene vergadering uit te schrijven (die in den loop der volgende week zal worden gehouden), heeft het Bestuur gemeend een en ander omtrent het te behandelen Lustrumvoorstel voor de leden van Vrije Studie te moeten publiceeren.

HET BESTUUR.

Delftsche Studenten Almanak voor het jaar 1912.

Uitgegeven bij J. Waltman Jr., Delft.

Motto: „O gij, wien de natuur met een sprank
„dichterlijk vuur begaafd heeft, wees
„voorzichtig.
(Uit: „Iets uit den tijd, toen ik nog
een lief vers maakte.”)

De nieuwe Almanak heeft haar rechtmatig-toekomend boekenplankplaatsje ingenomen en koketteert er nu naast haar oudere zusjes, in niet minder rondruggige welgedaanheid. Voorwaar 't kind is goed uit de kluiten gegroeid en ziet er, altans wat 't uiterlijk betreft, perfect uit.

En wat het innerlijk aangaat..... kom, laat ons een kleine visie houden.

(Zie verder Tweede Blad).

ze gepraat over de gehoorde muziek en ze had hem beknord omdat hij zich door *eten* had laten weerhouden om op tijd te komen. 't Was zóó mooi geweest vanavond! —

Toen, opeens, haar vraag: „Mag ik u eens even aan m'n vader voorstellen?” en de jonge man was op hem toegekomen en had hem vriendelijk de hand gedrukt.

Dat was een pak van zijn hart! Maar wat zag die man er nog jong uit! Dan kon Théra dus ook zoo heel oud nog niet wezen. En weer gingen zijn oogen naar haar lieve gestalte, zooals ze daar stond en met natuurlijke bevalligheid haar kopje thee dronk. —

Maar de bel ging en haastig werd er afscheid genomen. Paul spoedde zich naar beneden, den koning te rijk. „Wie was dát verrukkelijke meisje?” vroeg een van de kennissen; en hij lachte geveleid, als was 't een compliment aan hem. —

In een roes liep Paul naar huis en de trap op. Hij wou haar wéér zien en wéér spreken, zoo spoedig mogelijk. Maar hoe en waar? — Daar bedacht hij zich iets. Had ze 'm niet gezegd dat ze wel eens naar de kerk ging, naar dominee Heering, die toch zoo een vriendelijke grijsaard was, en dat hij die toch ook bepaald eens moest hooren. Eureka! Morgen zou hij naar de Remonstrantsche kerk gaan en haar weer zien en wellicht naar huis mogen brengen. Even kwam 't in hem op, dat 't toch minder nobel was, om die reden naar een kerk te gaan. Maar wat deed het er eigenlijk toe? Mon Dieu, als je 't ook zóó te pakken had! . . . W. H. DE B.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 12 JANUARI 1912. No. 13.

Bij 't doorbladeren ziet de geachte lezer menig oude bekende. 't Komt mij zelfs voor dat er bladzijden zijn, van die erge oudjes, waarvoor men gaat vrezen, dat 't ewige leven voor hen weggelegd is; ik zou ze toch zo heel graag een doodsteekje willen geven. (Paaschtafel tot 1917 toe, Titels en praedicaten, Schijngestalten der maan in 1912 e. a.) — Enfin, er zijn van die dingen, waarvan de mens nu eenmaal moeilijk scheiden kan.

Van „Delftsch Studenten Corps”, „Technische Hoogeschool” en „Mededeelingen die voor den aanstaanden Ingenieur van belang kunnen zijn” valt weinig anders te zeggen, dan dat het zaken zijn, die in een Studenten Almanak volkomen op hun plaats, om hun uitvoerige volledigheid van veel nut en belang zijn.

Maar wanneer we deze Almanak ter hand nemen en doorsnuffelen, laat ons dan zoeken naar het nieuwe, het spik-splinter-nieuwe, dat hij ons brengt.

De tekeningen zijn zeer velen. 't Gaat niet aan om ze allen te bespreken. Ik wil slechts in verkorte opeenvolging 't een en ander met een enkele opmerking begeleid noemen.

Vignet zonder enige pretentie is wat stijf. 't Binnenschutblad, wat motief betreft, eenvoudig en fris, maar ik voor mij zou liever zien, dat het geheel minder gewoon, meer speciaal als tegenkant van een boekband was. Het kalender-schutblad is, evenals bij de vorige Almanak, in andere kleur gedrukt. 't Geeft een aangename en sierlike variatie en is korrek van vinding en tekening.

De kalender-illustratie doet te veel denken aan die van de vorige Almanak en dan veel minder afgewerkt; en waarom die willekeur in benamingen van de maanden. Ik wil daarmee zeggen, waarom zo half naar oude titulatuur, half naar hoedanigheid van jaargetijde of naar geheel eigen vinding. 't Geeft zo'n manke tegenstelling b.v.: Sprokkelmaand — Lentemaand — Uitknijpmaand.

Het Schutblad voor het D. S. C. is flink van opzet. De stemming van het interieur en de entourage lijken mij goed weergegeven. Boven de verenigingsverslagen is een grote verscheidenheid van tekeningen, waarvan Caroussel, IJclub, Apollo, Amateur-Fotografen, Igov, Debating en Voetbal- en Cricket-Vereniging de beste zijn.

Van de verdere schutbladen noem ik nog: schutblad voor Varia; (van dezelfde hand als 't schutblad voor 't D. S. C.) 't is weer vol van tekening en aardig van vinding, de duveltjes zouden misschien iets meer gedetailleerd kunnen zijn; en schutblad voor het adresboek; leuk, vluchtig van inhoud en tekening.

't Mengelwerk doet me zo denken aan de goeie ouwe tijd van lichte gemoedelijkheid zonder intensieve momenten. (De tijd, toen ik nog een lief vers maakte). De lezer beschouwe dit niet als een affronterende aanmerking, ik lees het honderdmaal liever dan de brakke wrakke tranenpoëzy van weleer, maar 't is meer een opmerking dat er iets in is, iets dat eigenlijk . . . niet meer van onze tijd is.

B.v. die reeks van niet-onderschreven gedichtjes. Zou men niet velen wat genre betreft op één lijn kunnen stellen met snikken en grimlachjes van Piet Paaltjens, daargelaten dat de meesten uit een oogpunt van humor en poëzie veel minder zijn. En de opzet van 't antiek betitelde „Priscilla of de goddelijke geneuchten der tong”. Is die aanhef niet genoegelijk ouderwets, luchtig gemoedelijk. Tevens is het vlot en prettig geschreven en vol geestige zinswendingen.

Van de bedoelde gedichten wil ik noemen „Consequentie”, „Een Koopje”, „Liedje” (pag. 309 en pag. 317).

Het „Kampvuursonnet” lijkt mij als gevoelig stemmingsvol gedicht het beste. Hierna zou ik willen plaatsen „Carnaval”, misschien wel om de tegenstelling van het timbre van eenzaamheid en fluisterende gedachten in Kampvuursonnet en de wilde dulle hartstochtelike toon waarin Carnaval is geschreven.

„Geluk”, „Eerstejaars”, „Herleving”, „Bachanaal”, „Ik staar in zee”, „Ballade” en „Vlokkendans” vormen daarmee een aardige afwisselende reeks die nog wordt opgeleust door „Verloving”, „Fantasiën” en „Een Nacht”.

„Verloving” lijkt me voor een Studenten Almanak 't meest geschikt. 't Is niet wat men noemt ultramodern, maar 't is

overigens aardig in stijl gehouden en om de toepasselijke details dikwels zeer geestig.

„Fantasiën” ofschoon met veel liefde voor denkbeeldige visie geschreven is te zwaar opgezet. Er zit wel veel goeds in, veel juistheid in vinding maar ook dikwels grenst 't aan bombast en gewildheid.

„Een Nacht” is weer meer een ernstig trachten naar juiste weergave van reële visie. De nauwgezetheid waarmee in dit stukje proza getracht wordt naar 't fixeren van de kleinste biezonderheden maakt dat 't geheel als een volledig brokske leven aandoet. 't Slot is misschien wat naïef, maar daar is het ook het slot voor.

Tenslotte nog iets over de Varia's.

Qualiteit en quantiteit strijden dit jaar om de poedelprijs. Er is werkelijk geen een varium, dat de meest middelmatige toets gesteld aan dit genre van mots d'esprit kan doorstaan. Enfin een volgend jaar beter.

A. D. J.

Weekverslag.

Het was een dag, die in de annalen als met een gouden stift zal opgeteekend blijven. De laatste dag van gezellig samenzijn kenmerkte zich door een geest van opgewekte broederschap. De broeders uit de omliggende gewesten werden met vreugde ontvangen. Geen wanklank werd gehoord. Slechts van tijd tot tijd werden de schoten vernomen van een verwijderd barbarevolk, waarvan een boomheer erg schrok.

Lichamelijke ongelukken kwamen gelukkig niet voor.

Herinnering Proffenkroegjool Almanak.

„Es war kein Triumphzug”.

. dat schoone lied van d'Almanak-Redactie.
I — ie — i — ie — i — ie
En wie nu nòg niet verder kan —
— Inzender . . . weven . . . inzender . . . spinnen . . .
in deze zalen . . . inzender in de Beweging, ook Vrouwen-
beweging?

de V de V
Dat is toch heusch niets moois!

Studenten zingt — Io vivat — en blij van harte — Sanitas

Hoc est — het beeld van — poculum
De wereld — est antidotum — èn smarte
Io viat — een wanklank — Sanitas!
Zingt allen luid — amicitia
Et vinum — ons ten zegen
Io vivat — woont slechts daar
waar 't goede wordt volbracht.
Hij die zijn aard tot klimmen voelt genegen.
Vindt in zijn staart zijn allergrootste kracht!

. . . Sainpahl, nachtlijke Reparatuur voorgenomen, gele gordaintjes, Kahle boimen, Deutschland leeren van Holland —
Wilhelmus wacht am Rhein

„Door de maag tot het hart”
van L, van L,
Laat ons toch niet zoo geeuwen!
Fiederaldada, fiederallala,
federal — lala — lala! . . .

Long fellow (kauwend): „Ik bèn niet sterk, maar ik vòèl me sterk . . . Ik wil het hebben over een andere kouwe kip — over de grens gezet — Juchhei, daar gaat-ie — niet rouwig om — andere binnengehaald — zal nog moeten blijken . . . Gij D. R. staat toch pal

4 uur: ehemaliger stellvertretender Ober—Regierungs—
Medizinalrat vertrekt.

Proffen blijven tot hoe lang?

Wetenschap en Wijsheid.

Over Vrouwen-Emancipatie.

III.

De moraal inhoud der Vrouwenbeweging.

Naast het redelijke bestanddeel dat geschetst werd als „frauenrehtlerei“, bevat het ideologisch feminisme een gevoelselement van onnoemelijke waarde in etisch opzicht. Een hooge idealiteit die vóór- en tegenstander moeten erkennen.

Het is: de geheele omgroeiing der sexueele moraal, die — een steeds meer dwingende noodzakelijkheid — gelijkstelling der seksen als onherroepelijke voorwaarde harer verwezenlijking heeft.

Wie eenvoudig om zich ziet in eigen omgeving, voelt zich bedreigd met een ontzettende leegte aan hooger streven in de liefdes en vriendschapsverhoudingen. En het jonge meisje dat haar warm gevoel van toekomstige liefde en moederschap bewaren wil tegen de verruwende kilte die van overal op schijnt te kruipen, zich wapenen wil tegen die „levenservaring“, die berusten doet in de onzedelijkheid van een verstandshuwelijk, komt van zelf er toe zich met seksegenoten te vereenigen tot een strijd tegen alle laags.

Dit deel der vrouwenbeweging, dat stil opbloeide ver van de luidruchtige eerste bewustwording is het, dat alle wel-denkende mannen moest maken tot voorstanders van het nieuwe ideaal.

Want niet alléén de vrouwen moeten bevrijd worden in dezen tijd. Even ellendig als zij bedreigd wordt in de zuiverheid van haar sexueel leven; moet elke jonge kerel, komend in een milieu waar 't slechte „gewoonte“ is, in jaren langen strijd zich verdedigen tegen moreelen ondergang. Een worsteling die te erger wordt door de muur van „fatsoen“ die het verheffende vriendschapsverkeer met de andere seksen dikwijls afsluit en beide partijen laat in wanhopige, langzaam ondermijnende eenzaamheid.

Zoo moest ontstaan een als hongereg verlangen van al wat jong was, naar een wereld waar het niet langer plicht was te zwijgen over 't grootste keerpunt in 't menschen leven. Waar niet meer de tijd van voorbereiding, de jaren waarin twee menschen die samen nieuw leven willen bouwen, zich aan elkaar verfijnen en zuiveren moeten, verstrijken in onvruchtbaarheid en bederf.

Het meest de jonge mannen (zij vormen in de „goede“ wereld de meerderheid), die hun levensmooiheid steeds verder zagen ondergaan in onbeheerscht botgevierde sexualiteit, moesten een wereld waar monogamie voor man evenzeer als vrouw een zedewet, en een waarheid zou geworden zijn, zien als een lichte toekomst, die het nageslacht langs maatschappelijken weg op zou voeren, uit het duister waarin zij individueel verzonken. En zoo is waar:

„Side by side wirth the „New Woman“, corresponding to her as the two sides of a coin cast in one mould more diverse from her immedisate progenitors then even the Woman is from hers, side by side with her to-day in every society and in every class in which she is found stands, — the New Man!“)

Er is veel geschreven over de ideale verhouding voor en in het huw'lijk. En over de éénheid van die twee tijdsperiodes, die organisch vast zitten als stengel aan bloem.

Toen de ascetische vrouwenhaterij der middeleeuwen, — zelf weer reactie op degeneratie in het Romeinsche rijk — omvergedrongen werd door den natuurdrang van voor de Fransche revolutie, werd tegelijkertijd „adoratie“ voor de vrouw als ideaal vervangen door een veel hogere sexueele eerbied.

Zeer typisch vindt men deze ommekeer in Jean Jacques Rousseau's „Nouvelle Heloise“. In de voorrede van dezen „moraalsroman“ schetsend een ideale liefdesverhouding, biedt de schrijver zijn excuses aan de jonge meisjes, die dit „onzedelijke“ boek soms per ongeluk in handen zouden krijgen. Dit wijst op een algemeen fatsoensbegrip in de maatschappij van zijn dagen, dat met den ideeëgang overeenkomt van den modernen Duitschen rechter die Zola's geschriften veroordeelde als pornografie.

Alle vooroordeelen ver beneden zich latend, beschrijft Rousseau hier een liefdesverkeer, zóó dat men waant een modern idealistisch boek te lezen. En dat terwijl hij van emancipatie ver afstaand, de vrouw op haar „natuur-

beroep“ terugwijst: „L'attaque et la défense, l'audace des hommes, la pudeur des femmes ne sont point des conventions comme le pensent tes philosophes mais der institutions naturelles“. 2)

Doch hem is volkomen klaar geworden, dat alle sexueele verhouding die niet naast den fysieken mensch volkomen de ziel mee omvat, tegen-natuurlijk wordt. In de uitgebreide briefwisseling tusschen Julie en haar minnaar, zijn twee van Zola's, drie evangeliën, Waarheid en Vruchtbaarheid, gekoppeld tot dat eerbiedig gevoel van samen voorwerp te zijn in den grooten wereldgroeï, dat kuisheid niet tot opoffering of onmogelijkheid, maar tot voorwaarde van liefde zelf maakt. Streng wijst Julie alles af, wat beneden dit ideaal blijft: „Ditesmoi, vous qui chérissez les sentiments honnêtes seriez vous tombé dans cette erreur cruelle, que l'amour heureux ne doit plus de respect où il n'a plus de rigueur à craindre?“

„Tant de gens parlent d'amour et si peu savent aimer“. 3) En tegen de prostitutie, het leed dat elke vrouw meer doorvoelen zal dan de beste man begrijpen kan: „Comment y à il dans le monde des hommes assez vils pour acheter, de la misère un prix quele coeur seul doit payer et recevoir d'une bouche affamée les tendres baisers de l'amour!“ 4)

Rousseau's tijdgenoot Montesquieu schrijft, — uit een ander milieu — anders over deze dingen. De „Lettres Persanes“ zijn vol van „interessante“ harem details, die in de salons van zijn dagen meer thuis hoorden, dan in een goede omgeving van nu. Maar één keer geeft hij zijn Persische brieveschrijver toch een hevig betoog tegen polygamie en sexueele verwording in de pen, „Constantinople et Ispahan sont les capitales des plus grands empires du monde cependant elles perissent d'elles mêmes“. 5)

Ook bepleit hij de noodzakelijkheid van echtscheiding. Over het verbod daarvan zegt hij: „Dans une action si libre, et où le coeur doit avoir tant de part, on mit la gêne, la nécessité, et la fatalité du destin même on attacha sans retour et sans esperance des gens accablés l'un de l'autre et on fit comme ces tyrans qui faisoient lier des hommes vivants à des corps morts“. 6)

Zie hier enkele uitspraken van meer dan honderd jaar geleden, ze zijn nog steeds geldig, duiken dan ook telkens weer op, hoe langer hoe meer verdiept en omljnd.

De romantiek die de oude vrijheids-ideën weer opkweekte in een verborgen hoekje der drukkende reactie, nam ook dit over: Schleiermacher formuleert ze opnieuw in zijn tien geboden uit den „Katechismus der Vernunft für edle Frauen“.

„Du sollst keinen Geliebten haben neben ihm, du sollst Freunden sein können ohne in das kolorit der Liebe zu spielen und zu kokkettieren oder anzu beten Du sollst von den Heiligtümern der Liebe, auch nicht das kleinste misbrauchen.“ 7)

Zoo weerklinkt het in allerlei geschriften tot en met dezen tijd.

In romans en preeken, in ernstige rein-leven geschriften zooals in een simpel gedichtje van Jacques Perk.

En toch blijft onze wereld zooals ze was in Rousseau's tijd. Onder den „leugen der eer“ 8) wordt — maar al te slecht — bedekt gehouden een moreele woestenij die ten hemel zou schreien, indien in 't volle daglicht gesteld.

Dit laatste te doen is niet aan mij. Helaas zijn er schandaal geschiedenisjes genoeg. Maar gelukkig ook daarnaast de nobele richting in de litteratuur, waar menschen als Zola en zijn volgers, als arts van hun geestelijken tijd waarheid geven met de weemoedige doortastenheid waarmee men etterende wonden rein maakt om ze te genezen.

Maar wie boeken als de Rougon Macquart serie leest zonder vooroordeel, zal uit eigen omgeving en leven, de waarheid van 't beschrevene erkennen.

Ook de huwelijks-advertenties der kranten, de gedegeneerde inhoud der „geoorloofde“ operetten, en bijna alles wat in publiek en privaatleven op sexueel gebied aan den dag komt wijzen op een wanhopig naar beneden halen van het hoogste ideaal van mensch-zijn.

Het „verstandshuwelijk“ wordt regel, het echte een „vergeefelijke dwaasheid“. De prostitutie was en is een

2) Julie ou La Nouvelle Heloise, blz. 102. Oeuvres complètes de J. J. Rousseau Bechold, Frankfort Am Main 1855.

3) t. a. p. blz. 115.

4) t. a. p. blz. 95.

5) Montesquieu. Lettres Persanes blz. 249 Garnier Fr. Paris.

6) t. a. p. blz. 257.

7) Geciteerd bij Helene Lange. „Die Frauenbewegung und ihren modernen Probleme“ Quelle Meijer, Leipzig.

8) Henri Borel.

1) Olive Schreiner, Woman and Labour, blz. 254.

erkend verschijnsel; en een winstgevend bedrijf. (Zie Bebel's feitenmateriaal op dit gebied: „Die Frau und der Socialismus blz. 190). En de belemmeringen der echtscheiding „die de moraal en het huwelijk beschermen moet”, veroorzaakt alleen het naast of tegenover elkaar voortleven van ouders, een kanker voor de kinderen die in zulk een omgeving op moeten groeien.

In zulk een wereld nu komen, als wij man zullen worden, oprecht omhoog strevend tot ons, om te manen tot reinheid.

Maar boeken lezende als van Wegener⁹⁾ over al wat „slecht” en nadeelig is, met Mevr. van Gogh Kaulbach erkennende de plicht tot kuisheid voor den jongen man¹⁰⁾ komt er over ons de zekerheid, dat de overgrote meerderheid zal moeten bezwijken zoolang men buiten het huwelijk de vrouwenwereld ons uitsluit van goede levenskrachtuiting. Dat wij naar het slechte toegedrongen worden, zoolang vriendinnen en geliefden ons niet helpen.

Maar dit laatste kan niet zoolang de vrouw nog opgesloten zit in een geestelijk harem door „chaperones” bewaakt. Zoo kwam men tot de konklusie:

Het eenig middel om het sexueel verkeer te brengen op het peil dat noodig is tot verheffing van het menschenras is een verandering in de positie der vrouw, zóó dat vrij verkeer met haar mannelijke leeftijdgenooten geen gevaar oplevert en dus algemeen doorgevoerd wordt.

IV.

Ideologische vrouwenbeweging.

Wil nu een vrij verkeer tusschen menschen van verschillende sexen niet werkelijk een gevaar zijn, niet uitloopen op den „poel van zedeloosheid” als welke het dikwijls voorgesteld is, dan moet de vrouw op gelijke hoogte staan naast de man.

Zoo is de eerste algemeen gevoelde vraag van mannen en vrouwen die geweest om ontwikkeling. Zij was het die voor het eerst vrouwen naar de universiteiten dreef. Die deed ontstaan dat geslacht van ontwikkelde, volgens ons oordeel misschien wat „Hausbacken” moeders dat de bakermat was voor het krachtig feminisme van thans.

Maar het bleek niet voldoende het geestelijk peil der vrouw te verheffen. Naast gezond mooie huwelijken van „nieuwe menschen” behield het geldhuwelijk zijn volle kracht, tegelijk met de ouderlijke autoriteit in 't kiezen van een man.

Het waren de vrouwen die dergelijke banden later afscheuren moesten omdat zij het leggen ervan niet hadden kunnen ontgaan, die bitter ervoeren dat ontwikkeling niet voldoende was.

Nog altijd was de vrouw wettelijk onmondig, en erger was haar volkomen financieele afhankelijkheid van den man. Zonder hem was zij verloren. De vrees om te blijven zitten, d.w.z. om tot fatsoenlijke armoede veroordeeld te zijn, was een van de oorzaken, dat meisjes in figuurlijken en letterlijken zin „aan den man” moesten gebracht worden. En diezelfde moeilijkheid voor de alleenstaande vrouw, wacht degene die zich van een niet beminde man los durft te maken.

Moreele verheffing had economische en wettelijke zelfstandigheid tot voorwaarde.

... kunnen die Frauen jodoch weder sich noch den kindern direkt helfen.¹¹⁾ Der umweg über den Mann ist aber die unglücklichstes Wendung die ihre Entwicklung einlagen kan.

Als die Frau ein Besitz, ein Eigentum wurde, began die Überschätzung ihres Geschlechtswerts. Ihr Geschlecht wurde ihre Waffe und ihre ander Fähigkeiten verkümmerten. Von dieser Überreizung der Geschlechtlichen kommt ein gut teil der schwersten schaden des zivilisierten Volker her.

... Leider gilt es noch als erlaubt sein Geschlecht zu verkaufen.

Auf diezem Umwege gelangt die Frau zu den guten Dingen der Welt. Beide Geschlechter leiden unter dieser Speculation.¹¹⁾

Hier ligt de fundamenteele kern der ideologische vrouwenbeweging. Vrouwenkiesrecht en betere huwelijkswetgeving zijn slechts middelen tot het grootmenschelijke ideaal: rein geslachtsverkeer.

⁹⁾ Hans Wegener, „Wir jungen Männer.

¹⁰⁾ Anna Kaulbach. Het Rijke Leven.

¹¹⁾ Kaethe Schimacher. Die moderne Frauenbewegung. B. G. Teubner, Leipzig 1907.

Maar tusschen deze beiden ligt als onmisbare schakel de economische zelfstandigheid der vrouw, dat wil zeggen de arbeidsvrijheid voor beide sexen.

Uit het bovenstaande volgt dat vrouwenarbeid en haar gevolg niet alleen geëischt wordt door oude jongejuifers die een ander broodje moesten hebben dan gouvernante e.d. Wel zal het in Europa bestaande vrouwen-overschot (zie Bebel, blz. 159 en volgende, in Deutschland bv. 1032 vrouwen op 1000 mannen) dat juist begint in den huwbaren leeftijd (tabel op blz. 160) invloed hebben gehad.

Maar hoofdzaak blijft toch te bereiken dat de beste vrouwen van onzen tijd aan hun idealen kunnen vasthouden omdat hun andere bestaansmiddelen dan het huwelijk openstaan.

Men kan met Ellen Key zeggen: „Die Frauen Emanazipation hat die Grenze für die Bewegungsfreiheit der halbe Menschheit verschoben”.¹²⁾

En er bijvoegen: „Der heelen menschheid ten zegen.”

Zoo komt dus het feminisme met een aantal eischen die recht op steun hebben van ieder die grootmenschelijk denkt.

Maar zoolang het de dingen slechts eischt op rechtsgrond, blijft het op den zwakken bodem van alléén ideeën, is het een ideologie als elke andere. Daarom was het noodig verband te zoeken met de evolutie der maatschappij zelf, de wenselijkheid van het gevraagde te fundeeren op sociologische noodzakelijkheid. Dit moest zijn en is ook geweest de taak der Proletarische Vrouwenbeweging.

E. HIJMANS JR.

(Wordt vervolgd).

¹²⁾ Ellen Key. Die Frauenbewegung. Martin Buber 1908-1909. blz. 37

Studiebelangen.

Vergadering der Scheikundige Faculteit op 22 December j.l. in verband met het aftreden van Prof. Dr. G. v. Itersen Jr.

De voorzitter der Centrale Commissie opent de vergadering, die door een groote 60 ingeschrevenen werd bezocht en zet het standpunt der C. C. uiteen in deze zaak, die schijnbaar alleen de scheikundige faculteit betreft. Maar wat heden hier plaats heeft, kan morgen in een andere faculteit zich voordoen en daarom moeten alle faculteiten elkaar steunen. De C. C. is daartoe het aangewezen middel.

Spr. zet daarna uiteen waarom één dag van te voren pas deze vergadering in de laatste paar uren voor de Kerstvacantie werd bijeen geroepen. Alles was beproefd om te pogen prof. v. Itersen te doen afzien van zijn voornemen Delft te verlaten. Het Bestuur van 't Technologisch Gezelschap overhandigde Z. H. G. een verzoekschrift met de handteekeningen van bijna alle oudere-jaars technologen; als antwoord kreeg men, dat een besluit nog niet was genomen. Toen is men tot het inzicht gekomen dat een verzoekschrift aan den Minister van Binnenlandsche Zaken om prof. v. Itersen te weerhouden zijn ambt neer te leggen, moest worden verzonden. Dit rekest, waarin op het groote belang van het onderwijs van Z. H. G. werd gewezen en de moeilijkheid hem te vervangen, was den vorigen dag reeds verzonden, ondertekend door de voorzitters van C.C. en T.G.

Aan tal van autoriteiten zou worden verzocht dit verzoek bij den Minister te willen ondersteunen.

Als laatste stap was deze vergadering bijeengeroepen. Het was zeer duidelijk geworden, dat prof. v. Itersen voor de T. H. verloren zou gaan als niet alle krachten werden ingespannen hem te behouden. Het was daarom verblijdend, dat zoovelen waren opgekomen om hier blijk te geven van hunne groote belangstelling in deze zaak. Spr. gaf daarna het woord aan den voorz. van het T. G. om de beteekenis van het verlies van dezen hoogleeraar nader uiteen te zetten.

De heer Fetter begon met mede te deelen, wat door prof. v. Itersen was geantwoord bij het aanbieden van het adres met de handteekeningen der oudere-jaars technologen, dadelijk na het bekend worden van het gerucht; Z. H. G. deelde toen mede, dat zijn besluit niet vast stond, maar dat de sympathie van zijn studenten bij het nemen van een besluit zeker grooten invloed zou uitoefenen.

(Zie verder Derde Blad.)

ADVERTENTIEN.

Het van ouds bekende adres is: —
S. LOGCHER,
 : CHOORSTRAAT 46, :
 die betaalt den hoogsten prijs voor
 net gedragen **Heerenkleeding.**

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.****Friesche Staartklok**

te koop aangeboden. Zeer netjes in orde. Slaat elk kwartier en geeft maan en datum aan.

Adres WILLEMSTRAAT 6, HOF VAN DELFT.

Voorhanden in den
 TECHNISCHE BOEKHANDEL
 EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
 BINNENWATERSLOOT.

DE REGELS VAN HET VOETBALSPEL

— 4e DRUK, —

bewerkt door de Commissie belast met de herziening der regels van het spel.

Uitgegeven door den Nederlandschen Voetbalbond.

Prijs 25 cent.

BLOOKER'S

DAALDERS

CACAO

kost slechts f 1.50 per kilo's bus
 (twee pond) en is toch best.

Vraag 't de tallooze gebruikers.

Één Woordenboek

VOLDOENDE

voor de drie moderne talen.

Bijna 1200 pagina's f 1.25.

QUANJERS VIERTALIG Woordenboek bevat niet alleen

Hollandsch-Fransch, Fransch-Hollandsch,
 Hollandsch-Duitsch, maar ook Duitsch-Hollandsch,
 Hollandsch-Engelsch, Engelsch-Hollandsch.

Bijna 1200 pagina's f 1,25.

HET EERSTE

VIERTALIG WOORDENBOEK
 OM EN OM.

Voorhanden in den Technischen Boekhandel en Drukkerij
 J. WALTMAN Jr., te Delft.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

D. C. M. JANSSEN,

Oude Langendijk 9.

P. Agema's BOR-SCHILLEN,
 Tokayer, (Keppel Hesselink en Zonen).
 WHISKY'S PUNCH-SIROPEN
 ZWEEDSCHE PUNCH.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 12 JANUARI 1912. No. 13.

Spr. schildert dan het groote aanzien, dat prof. v. Iterson onder de studenten geniet en het hooge belang van zijn deel der wetenschap dat hij hier te Delft heeft binnengevoerd en op de tegenwoordige hoogte gebracht.

Ten slotte stelt hij de volgende motie voor:

De vergadering der ingeschrevenen voor scheikundig ingenieur aan de T. H., samengekomen op Vrijdag 22 December 1911, naar aanleiding van het bij prof. Dr. G. v. Iterson Jr. bestaande voornemen om af te treden;

spreekt zich ten sterkste uit voor het behouden van genoemden hoogleeraar aan de T. H. en draagt het Bestuur van het Technologisch Gezelschap op dit aan Z. H. G. mede te deelen;

keurt de daden van C. C. en Bestuur T. G. in deze goed, en dringt er ten sterkste op aan dat aller krachten worden ingespannen om Z. H. G. tot aanblijven te bewegen.

De voorz. der C. C. legt de laatste zinsnede der motie nader uit. De omgeving waarin prof. v. Iterson moet werken kon hem wel doen besluiten het schitterende Indische aanbod te aanvaarden. Was men hem hier meer ter wille, dan ware Z. H. G. wellicht er voor te vinden om te blijven. Nederland moet toonen, dat het prijs stelt op het behouden van dezen geleerde.

De heer Tol spreekt zijn waardeering uit over wat in deze zaak is verricht. Hij geeft nog nader aan het groote belang dat de studie van microscopische anatomie heeft voor hen, die later naar Indië willen gaan.

De motie wordt daarna met algemeene stemmen aangenomen.

De voorz. brengt nu den algemeenen toestand der scheikundige faculteit in bespreking.

De heer v. Senden brengt de groote ontevredenheid te berde die bestaat over het steeds uitblijven van de benoeming van een opvolger voor prof. Aronstein. Hij noemt, behalve de bezwaren daaraan verbonden voor de studie, die, welke worden ondervonden bij het a.s. ingenieurs-examen in Januari, omdat de tentamens nu binnen veel te kort tijdsverloop achter elkaar moeten worden afgelegd.

De voorz. antwoordt hem, dat C. C. en Bestuur van het T. G. al herhaaldelijk over deze zaak inlichtingen hebben gevraagd aan prof. Ter Meulen en den Secr. van Curatoren. Het Bestuur heeft een verzoekschrift aan den Minister van Binnenlandsche Zaken gericht, om de benoeming zoo snel mogelijk te willen doen, waarop nog geen antwoord is ontvangen. Maar wel kan worden meegedeeld, dat Curatoren en hoogleeraren alle moeite doen om dezen ongewenschten toestand zoo snel mogelijk te beëindigen.

De heer v. Senden verklaart zich vóór het nogmaals aandringen bij den Minister ter bespoediging van de benoeming. Dit wordt door den voorz. ontraden, omdat anders de Minister te veel met verzoekschriften uit Delft wordt lastig gevallen.

Spr. wijst er verder op dat het in dit vak, de scheikundige technologie, steeds moeilijk zal zijn, iemand te vinden, bereid een hoogleeraarschap te aanvaarden.

De heer Fetter komt terug op de tentamenzaak. De afdeeling zal al het mogelijke doen om de examens niet te bemoeilijken. Prof. Ter Meulen voor zich persoonlijk verwachtte de benoeming van een deskundige buiten de T. H. in de examencommissie en neemt aan dat deze ook wel bereid zal zijn tentamens af te nemen.

Door den heer Sieger wordt dan ten slotte nog een mededeeling gedaan aangaande de wijze, waarop de kennis van de Scheik. Technologie zal worden beoordeeld.

De voorz. sluit daarna de vergadering met een woord van hartelijken dank aan de scheikundigen die in zoo grooten getale zijn opgekomen en daardoor hebben getoond als één man achter de C. C. en het Bestuur van 't T. G. te staan, waardoor beide lichamen met te meer kracht kunnen optreden voor het behouden van prof. v. Iterson aan de T. H.

Namaak Ingenieurs.

De discussie over het verschil tusschen Duitsche en Delftsche diploma's wordt in de „Telegraaf” van 14 Dec. voortgezet. Eenige studenten van een T. H. in Duitschland komen in protest en wijzen ook op de onvoldoende praktische opleiding te Delft.

De berichtgever van de „Telegraaf” wijst er op dat het niet in zijn bedoeling lag de „heusche” T. H. aan te vallen, daarvan is de concurrentie ook niet gevaarlijk te noemen. Doch de talloze ingenieurs met minderwaardige en veel korteren opleiding, die de toegang tot teekenkamers en werkplaatsen van de Nederlandsche industrie voor de Delftsche ingenieurs versperren, daar richtte hij zich tegen.

Wij nemen nog over:

De jonge Delftsche werktuigkundige- en electro-technische ingenieur vindt zijn plaats in teekenkamer en fabriek reeds ingenomen door betrekkelijk zeer veel jaren jongeren, afkomstig van buitenlandsche technicums.

Men biedt zulk een pas afgestudeerd Delftsch ingenieur geen hooger loon dan bijv. f 40 's maands, en ziet u, geachte inzender, als dan een leeraarsbetrekking te verkrijgen is, met een leeraarshonorarium en de betrokken ingenieur beschikt niet over persoonlijk vermogen, dan . . . Maar toch velen en ook schrijver dezes weerstond de verleiding.

Ten slotte verwijst u *) naar het artikel van den heer C. F. Stork in het feestnummer van het weekblad „De Ingenieur”, uitgegeven ter herdenking van het 25-jarig bestaan van dat weekblad. Daarmede wilt u, naar ik vermoed, de meening doen post vatten, alsof deze Nederlandsche groot-industrieel bepaald de voorkeur zou geven aan, in het buitenland opgeleide ingenieurs en technici.

Waar is helaas maar al te zeer, dat in de fabrieken van Stork, evenals in de meeste andere Nederlandsche fabrieken, vele, zoo niet de meeste, dergelijke technici werken.

De schrijver van het bewuste artikel, de heer C. F. Stork, (zelf W.-I., die zijne opleiding alzoo in Delft ontving), constateert in het bedoelde artikel het bedroevende feit, dat van de 2000 Delftsche ingenieurs, slechts 250 in de industrie werkzaam zijn en hiervan, nog treuriger, slechts 90 in de Nederlandsche werktuig- en scheepsbouw en de electro-technische industrie. Kan het treuriger? Nog geen 5, zegge vijf ten honderd. De schrijver vraagt dan, waar ligt de oorzaak van dit kwaad? en hij beantwoordt het van zijn standpunt, als grootwerkgever, koopman, fabrikant en rijken fabriekantenzoon . . . maar niet als Nederlander en zelf ingenieur.

Geen Delftsch, pas afgestudeerd ingenieur kan in teekenkamer of fabriekswerkplaats dezelfde onmiddellijke praktische waarde hebben als de Duitsche techniker van gelijken leeftijd met zijn reeds 5 of meestal meerjarige practijk. Het op zich zelf uitstekende en aan te bevelen praktische werken van Delftsche studenten gedurende de vrij langdurige vacantie's, bied daarvoor een gelijkwaardig equivalent. Waar ligt de oorzaak van dit kwaad? want dat het een kwaad is, daar is schrijver everzeer van overtuigd, als de heer C. F. Stork en de geachte inzender.

1^e. In de kortzichtige, benepen kleinzieligheid van vele onzer industrieelen, die zich liever behelpen met buitenlandsche, minderwaardige krachten, dan tegen een eenigermate behoorlijk honorarium Nederlandsche ingenieurs in dienst te nemen.

2^e. In het nuchtere feit, dat de toevloed naar Delft, vooral voor de werktuigkundige faculteit veel te groot is geweest en zelfs nog is en eindelijk 3^e, omdat in een fabriek 10 praktische technikers noodig en voldoende zijn tegenover slechts een werkelijk ingenieur.

Maar deze alleszins treurige feiten geven u nog niet het recht, uit het bewuste artikel in „De Ingenieur” het door den schrijver zeer zeker niet bedoelde bewijs te putten, voor de meer geschikte opleiding aan de Duitsche Technische Hoogeschoolen.

UW BERICHTGEVER.

*) De bedoelde studenten uit Duitschland.

Vereenigingsleven.

Delftsche Studenten Astronomische Vereeniging.

Donderdagavond 14 December werd voor de leden der Vereeniging een Voordracht gehouden door Dr. Easton over: „de Bouw van het Sterrenstelsel”.

Spreeker deelde eerst iets mede over de verschillende voorstellingen die de astronomen in den loop der jaren zich van het sterrenstelsel maakten. Verschillende kaarten werden geteekend, doch die geleken uit den aard der zaak weinig op elkaar door de niet te ontduiken persoonlijke fouten. Het teekenen in sterrenkaarten van isofoten (lijnen van gelijke lichtsterkte) is een goed middel tot vergelijking van verschillende streken.

Tegenwoordig maakt men kaarten door fotografien over te teekenen. De verschillende stukken kunnen dan aan elkaar gepast worden.

De melkweg geeft op het menschelijk oog den indruk van een verzameling zwakke ebranleerende lichtprikkels, met gevolg dat men vrijwel een aaneengesloten veld van lichtende puntjes ziet. Fotografien van den melkweg vertoonen dit niet; op verschillende plaatsen vindt men donkere plekken, als gaten in den sterrenhemel.

Na 1750 ongeveer gaf men zich meer rekenschap van de materie waaruit de sterrenmassa bestaat. Bekend werden de namen van Thomas Wright, Emanuel Kant en William Herschel. Deze laatste gaf een voorstelling van het heelal door aan te nemen dat waar de sterren het dichtst opeenstaan, dit zeggen wil, dat in die richting het heelal zich het verste uitstrekt. Zijn zoon John Herschel zette zijn onderzoekingen in deze richting voort. Seeliger, vervolgde het werk der Herschels.

Prof. J. C. Kapteijn, te Groningen, heeft zijn vroegere eenvoudige onderstelling dat de bewegingen der sterren in 't wilde verdeeld waren, moeten laten vervallen. Hij is gekomen tot zijn bekende theorie der sterstroomingen: 2 richtingen waarin de sterren zich bij voorkeur bewegen. Uitgebreide onderzoekingen hieromtrent worden nog steeds in Groningen voortgezet.

Tegenwoordig is door de fotografie bewezen dat er verband bestaat tusschen nevelvlekken en stroomingen.

Aan de hand van een serie mooie lichtbeelden gaf spr. een idee van het samenklonteren van sterrenmassa's en het uiteenvallen van nevelvlekken in sterren. Ook werd een en ander medegedeeld over de opvatting van ons melkwegstelsel als spiraalnevel.

Met nog eenige algemeene opmerkingen besloot spreker zijn interessante voordracht.

F. STOKHUIJSEN,
Secretaris.

Uit de Pers.

Studentenzeden.

In „de Vragen des Tijds” *) (van Januari 1912) schrijft Prof. Kernkamp een artikel over studentenzeden waarin ook de groentijd besproken en verdedigd wordt, dat het lezen overwaard is. Wij willen het daarom ook niet verknippen noch met de beperkte ruimte overeenstemmend overzicht van geven, maar verwijzen een ieder belangstellende naar het artikel zelve.

Verder moet ook in de Tijdspiegel een opstel over hetzelfde onderwerp van de hand van Prof. Holwerda zijn verschenen.

*) De „Vragen des Tijds” is op de leeszaal der S.-P. aanwezig.

Kunst.

Rotterdamsche Kunstkring.

Tentoonstelling van Aquarellen van Nederlandsche levende Meesters; geopend tot en met 14 Januari 1912 van 10—4 uur.

't Zijn over 't algemeen bekende namen, die hier onze aandacht vragen. Allereerst Bauer. Ik houd niet van Bauer; zijn kunst is mij te droog, te schraal. Zijn „tempel te Delhi” en „Moskee Achmed” zijn wel buitengewoon goed van

teekening maar missen de felle warmte der oostersche be-lichting. Vergelijk met zijn werk b.v. eens de weergave door Turner (National Gallery Londen) van Italiaansche landschappen en 't verblindend-Rembrandtieke licht in diens coloriet. Voorwaar, dát is de zonnwarmte van het verre land onzer droomen! —

Van Breitner een paar kleinere stukken. Het beste lijkt ons „Belgische Werkpaarden”. De beesten moeten tegen een hoogte op en zetten zich schrap om den zwaren wagen aan te trekken. Meesterlijk is de inspanning van die stoere lijven uitgebeeld.

Th. van Hoijsma geeft „Kalkoenen” en een „Reiger”, in type niet afwijkend van de bekende vogelteekeningen voor zijn kalender.

Uit Hart Nibbrigs „Midzomer” en „Moeder en Kind” straalt ons iets van de eigenaardige warmte van Vincent van Goghs schilderijen tegemoet. Ook hier schrille kleuren en gedurfde contrasten, maar een zelfde stoere opzet en beheerscht penseel.

Weer anders, maar in zijn soort heel goed is het werk van Haverman. Dit heeft iets zachts en liefelijks, dat na Hart Nibbrigs verblindend-felle kleuren weldadig aandoet. Vooral „de Kus” en „Geluk” zijn van een zeldzame bekooring.

Op 't Balcon”, „Vrijage” en „Ontbijt” zijn typeerend voor Isaac Israëls in diens tegenwoordige periode van snelteekenaar. Als deze wilde vlaag voorbij is, zal zijn werk er slechts door winnen.

„Bloemen” van M. Kamerlingh Onnes is van Couperus-achtige weekheid. Trouwens, de analogie tusschen deze kunstenaars heeft mij meer getroffen. Beiden hebben een eigen techniek en een groote overeenkomst in de keus hunner sujetten, waarbij een sterk uitgesproken voorliefde voor het verbloede, decadent-perverse op den voorgrond treedt.

Knap van teekening, maar droog en zonder charme is Jan Veths „Librije te Zutphen”.

Een wonderlijke manier van kleuren zien heeft J. Voerman. Paarsche koeien, hm, 't is ons wat machtig „Aan den IJssel” is wel het beste, ook de „Primula's” zijn goed, hoewel hij met één der congruente gemberpotten had kunnen volstaan.

'n Wazige mystiek ligt over de landschappen van D. Wiggers. „Dageraad” en „Maanlicht” getuigen van een heel aparte visie.

'n Wondere warmte straalt ons uit Floris Verster's „Geplukte Hanen” tegemoet. (Eigendom van den heer H. P. Bremmer!) Dit meesterlijke stuk wekt culinarische herinneringen. —

Noemen wij nog Willem Witsen, wiens Londensche werk uitnemend de wazigheid van die stad weergeeft en Dijsselhof die, meer teekenaar dan schilder, studies naar levende visschen geeft, dan hebben wij wel het voornaamste van het ingezonden werk vermeld.

Een bezoek zij ten slotte met warmte aanbevolen. Men haaste zich echter, want 15 Januari wordt deze aquarellententoonstelling gesloten.

Dec. 1911.

J. v. R.

Berichten en Mededeelingen.

DELFTSCHE STUDENTEN SCHAAKCLUB.

Interacademiale wedstrijd.

De uitslag van den wedstrijd Philidor—D. S. S. is 4—4. Hiermee is de helft van de competitie afgelopen, elke club heeft drie wedstrijden gespeeld.

De stand is hiermee:

Morphy (L.)	60.0 %.
D. S. S.	56.3 %.
Philidor (A.)	47.9 %.
Lasker (U.)	35.8 %.

25 Jan. zal de wedstrijd Morphy—D. S. S. te Leiden plaats hebben. Dit zal een van de belangrijkste ontmoetingen zijn, en mocht de D. S. S. winnen, dan bestaat er veel kans dat de wisselbeker dit jaar in Delft zal komen. Ongetwijfeld zal er van beide kanten al 't mogelijke op gezet worden: beide zullen meer dan volledig opkomen!

Winterwedstrijd.

1e klasse.

In deze afdeeling is de strijd al zeer hevig. De helft van de te spelen partijen is al gespeeld en nog is geen der deelnemers merkbaar zijn collega's vooruit.

De stand is:	Jagerink	2 1/2	uit	4.
	Cool	3	"	5.
	de Brauw	1	"	2.
	v. Aalst	1 1/2	"	3.
	Overduyn	1	"	2.
	Mijnlieff	1 1/2	"	4.
	Macdonald	1 1/2	"	2.
	Willink	—	"	—.

In de 2e en 3e klasse is het krachtsverschil minder gering.
In de klasse staat Stol Timmerman Thijssen
en in de 3e klasse Rikmenspoel
ongeslagen bovenaan.

De stand in deze afdelingen zal een volgende keer gepubliceerd worden.

M.

Correspondentie.

Aan Bruno. De beslissing over uw stuk is tot de volgende week aangehouden.

Lijst van Vergaderingen.

Gezelschap „Leeghwater”.

Woensdag 17 Jan.: Lezing van den heer J. J. van Eyle, over: „Staal”.

Stud. Vereen. ter Behandeling van Ethische en Godsdienstige vraagstukken.

Donderdag 18 Jan.: Spreker Ds. J. L. Snethlage.

Maandag 12 Febr. 1912: Spreker Dr. C. E. Hooijkaas. Onderwerp: „Gods Openbaring”.

Civ. en Bouwk. Stud. Gez. Practische Studie.

Donderdag 18 Jan.: 's Avonds 8 uur, Lezing in Hotel „Wilhelmina”. Spreker: Thomas H. Mawson, Hon. A. R. I. B. A. of the University of Liverpool. Ontwerper van den tuin van het Vredes-Paleis. Onderwerp: Landscape Design.

D. S. Astronomische Vereeniging.

Vrijdag 19 Jan.: Lezing van Prof. Dr. A. A. Nyland, over: „Heeft Peary de Noordpool bereikt?”

D. S. Debating-Club.

Woensdag 7 Febr. Vergadering Leeszaal Soc. Phoenix, 8 uur. Inleider: Dr. Th. v. d. Waerden, over het Algemeen Kiesrecht.

Vrije Studie.

6—7 Febr. Lustrum.

Donderd. 22 Febr. Vergadering. Spreker: Dr. Mott.

N. C. S. V.

21, 23, 26 en 27 Febr.: Openbare Vergaderingen. Spreker: Dr. John R. Mott.

Technische Hoogeschool.

Bij Koninklijk Besluit van 15 December 1911, is te rekenen van 1 December 1911 aan J. A. R. Stuffken, lector aan de Technische Hoogeschool, op zijn verzoek eervol ontslag uit die betrekking verleend.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 15 December 1911 is voor het tijdvak van 1 Januari tot en met 21 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de scheepsbouwkunde aan de T. H. H. W. Krijgsman te Rotterdam, Oranjeboomstr. 78.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 15 December 1911 is te rekenen van 1 December 1911 aan A. ten Bruggencate op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de chemische technologie aan de T. H.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 29 December 1911 is voor het tijdvak van 1 Jan. tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de analytische scheikunde aan de T. H., M. Ch. Bastet, Leeuwendaal 57 te Rijswijk.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken d.d. 29 December 1911 is voor het tijdvak van 1 Jan. tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de analytische scheikunde aan de T. H., P. Hasselbach, Hypolitusbuurt 19 te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 30 December 1911 is voor het tijdvak van 1 Jan. tot en met 31 December 1912 benoemd tot bediende voor de scheikunde aan de T. H., P. van Baarle, Westerstraat 2 te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 30 December 1911 is voor het tijdvak van 1 Jan. tot en met 31 December 1912 benoemd tot bediende voor de scheikunde aan de T. H., C. F. L. van Os, Raamstraat 38 te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 8 Januari 1912 is voor het tijdvak van 16 Jan. tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de electrotechniek aan de T. H., H. Huysman, werktuigkundig ingenieur te Rijswijk.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 8 Januari 1912 is te rekenen van 1 Januari 1912 aan M. J. van Westrienen op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de electrotechniek.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 6 Januari 1912 is te rekenen van 16 Januari 1912 aan F. T. Mesdag op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de delfstof- en aardkunde.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 6 Januari 1912 is voor het tijdvak van 16 Januari 1912 tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de delfstof- en aardkunde aan de T. H., J. E. Deelken te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 4 Januari 1912 is J. Clay, doctor in de wis- en natuurkunde te Delft, toegelaten als privaats- docent in de afdeling der Algemeene Wetenschappen aan de Technische Hoogeschool om onderwijs te geven in de natuur- filosofie.

Agenda.

DEN HAAG.

Zaterdag 13 Jan. Diligentia: Pianoavond van Leopold Godofski; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: 3e volks-concert van het Residentie- orkest onder leiding van den heer mr. J. A. H. baron van Zuylen van Nyevelt; 8 uur.

Kon. Schouwburg. Fransche Opera: „Mignon”; 8 uur.

Zondag 14 Jan. Geb. v. K. en W. Italiaansche Opera: „Tosca”; 8 uur.

Kon. Schouwburg. Opvoering van het sprookje: „Sneeuwitje”; 2 uur.

Geb. v. K. en W. Ned. Tooneel.: „De kleine Lord”; 2 uur.

Maandag 15 Jan. Geb. v. K. en W. Het Duitsche Tooneel: „Die moderne Eva”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Zaterdag 13 Jan. Gr. Schouwburg Italiaansche Opera: „Il Barbiere di Siviglia”; 8 uur.

Zondag 14 Jan. Gr. Schouwburg. Fransche Opera: „Faust”; 8 uur.

 ADVERTENTIEN.

OVER TE NEMEN tegen primo Februari
Gem. Zit- en Slaapkamer,
 zonder pension.

Prijs f 27,— per maand. Uitstekende bediening.
 Brieven onder No. 3445 Bureau van dit blad.

EEN LEGER

2e hands TEEKENBORDEN met HAAK te koop,
 groot 100 × 150 en 100 × 75 c.M. en een verstelbare
 TEEKENTAFEL, merk: „Perfekt”, geheel compleet, zoo
 goed als nieuw. Adres Amanuensis Natuurk.-Gebouw.

(2717)

SANATORIUM BEEKBERGEN
 ≡ voor lijders aan tuberculose ≡

VERSCHEENEN:

een goedkoope uitgave van
De Bruidstijd van Annie de Boogh,
 door HERMAN ROBBERS.

Welk een opgang dit boek maakte bewijst wel
 het feit dat thans de 4e druk verscheen; beslist
 zal deze goedkoope uitgave veel belangstelling
 wekken, hetwelk ze ruimschoots verdient.

De prijs is slechts **50** cents inge-
 naaid en **65** cents gebonden.

VOORHANDEN BIJ DEN
 TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN
 DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,
 Binnenwatersloot 33-35.

VERSCHEENEN:

Het Wetboek van Mevrouw Etiquette.
voor HEEREN.

PRIJS f **1,90** in linnen band.

VOORRADIG BIJ DEN

TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN
 DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,
 BINNENWATERSLOOT 33.

FIRMA E. DE GROOT,
 hoek VOLDERSGRACHT 33,
 geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
 dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
 onder den naam van VOGELEI.

Bij de Technische Boekhandel en
 Drukkerij J. WALTMAN Jr. te Delft
 is ter perse en zal in deze maand ver-
 schijnen:

LICHTE GELUIDEN

door

JAN VAN ROSSEM,

Stud. scheik. ing.